

Publicerad 2016-09-25 16:28 av Peter Kohlm

När skogen susar min frid

Jag släppte en sten i ditt hjärta

av ånger brann min väg

kall var min kind och hand

dröjande mina steg.

Obesvarad kom frågan igen

kan du älska förutan kärlek

jag dröjer mitt svar på nytt

rusar åstad likt ett svek.

I ensam koja kurar jag

bara mörkret finns mig invid

jag famnar dig i fantasin

när skogen susar min frid.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Kohlm med Poeter.se id #41154 innehar upphovsrätten